

Lieta C-222/23

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2023. gada 7. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Sofiyski rayonen sad (Sofijas rajona tiesa, Bulgārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 7. aprīlis

Pieteikuma iesniedzēja maksājuma rīkojuma procedūrā:

“Toplofikatsia Sofia” EAD

Pamatlietas priekšmets

Pieteikums iesniedzējtiesai izdot maksājuma rīkojumu saistībā ar naudisku prasījumu

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un tiesiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu uz LESD 267. panta pamata par to, kā interpretēt LESD 18. panta pirmo daļu, kā arī Regulas Nr. 1215/2012 4. panta 1. punktu, 5. panta 1. punktu un 62. panta 1. punktu

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 62. panta 1. punkts kopsakarā ar LESD 18. panta pirmo daļu un 21. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas nepieļauj, ka fiziskas personas “domicila” jēdziens tiek atvasināts no valsts tiesību normām, kurās paredzēts, ka valstspiederīgā pastāvīgā adrese, kas deklarēta valstī, kuras tiesā ir celta prasība, šajā valstī atrodas vienmēr un nevar tikt pārcelta uz kādu citu vietu Eiropas Savienībā?

2. Vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012 5. panta 1. punkts kopsakarā ar LESD 18. panta pirmo daļu un 21. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādas valsts tiesību normas un valsts judikatūru, saskaņā ar ko dalībvalsts tiesa nedrīkst atteikties izdot maksājuma rīkojumu attiecībā uz parādnieku, kurš ir šīs valsts valstspiederīgais, ja var pamatoti prezumēt, ka tiesai attiecībā uz viņu nav starptautiskās jurisdikcijas, jo

parādniekam domicils, iespējams, ir kādā citā Savienības dalībvalstī, kā tas izriet no parādnieka apliecinājuma kompetentajai iestādei, ka viņam šajā [citā] valstī ir deklarētā adrese? Vai šādā gadījumā ir nozīmīgi, kad šis apliecinājums tika sniegts?

3. Vai gadījumā, ja tiesas, kurā ir celta prasība, starptautiskā jurisdikcija izriet nevis no Regulas (ES) Nr. 1215/2012 5. panta 1. punkta, bet no citas tiesību normas, LESD 18. panta pirmā daļa kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu – ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem pretrunā ir tādas valsts tiesību normas un valsts judikatūra, saskaņā ar ko ir pieļaujams izdot maksājuma rīkojumu gan vienīgi attiecībā uz fizisku personu, kurai parastā uzturēšanās vieta atrodas valstī, kuras tiesā ir celta prasība, tomēr konstatējumu, ka parādnieks, ja viņš ir šīs valsts valstspiederīgais, ir pierādījis savu uzturēšanos citā valstī, nevar balstīt tikai uz to, ka viņš pirmajai minētajai valstij ir norādījis deklarēto adresi kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī (“faktisko” adresi), ja parādniekam nav iespējams informēt, ka viņš ir pilnīgi pārcēlies uz pēdējo minēto valsti un ka tās valsts teritorijā, kuras tiesā ir celta prasība, viņam nav nevienas adreses? Vai šajā gadījumā ir nozīmīgi, kad apliecinājums par faktisko adresi tika sniegts?

4. Ja atbilde uz trešā prejudiciālā jautājuma pirmo daļu būtu tāda, ka maksājuma rīkojuma izdošana ir pieļaujama, vai tad saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1215/2012 4. panta 1. punktu – kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs 22. panta 1. un 2. punkta interpretāciju, kas sniegta spriedumā C-325/11 *Alder*, un Savienības tiesību normu iedarbīgas piemērošanas principu valsts procesuālās autonomijas īstenošanā – ir pieļaujams,

ka tās valsts tiesa, kuras valstspiederīgie nevar atteikties no savas deklarētās adreses šīs valsts teritorijā un to pārcelt uz citu valsti, tiesvedībā bez parādnieka klātbūtnes izskatot pieteikumu izdot maksājuma rīkojumu, lai pirms galīgā nolēmuma pieņemšanas noskaidrotu parādnieka faktisko, parasto uzturēšanās vietu, atbilstoši Regulas (ES) 2020/1784 7. pantam no tās valsts iestādēm, kurā parādniekam ir deklarēta adrese, ievāc informāciju par viņa adresi minētajā valstī un tur veiktās reģistrācijas datumu?

Savienības tiesību normas un judikatūra

Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. panta pirmā daļa un 21. pants;

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa;

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr.1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 4. panta 1. punkts, 5. panta 1. punkts un 62. panta 1. punkts;

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”) 7. un 22. pants;

Tiesas spriedums, 2012. gada 19. decembris, *Alder*, C-325/11, EU:C:2012:824;

Tiesas spriedums, 2021. gada 9. septembris, *Toplofikatsia Sofia* u.c., C-208/20 un C-256/20, EU:C:2021:719; izskatāmajā lietā uzdotie prejudiciālie jautājumi ir daļēji līdzīgi jautājumiem, kuri uzdoti apvienotajās lietās C- 208/20 un C- 256/20 attiecībā uz tiesas iespēju pārbaudīt savu jurisdikciju pēc tam, kad tā jau ir izdevusi maksājuma rīkojumu. Izskatāmajā lietā būtiskā atšķirība ir tā, ka tiesa savu jurisdikciju vēlas balstīt uz informāciju, ko tā ieguvusi *pirms* maksājuma rīkojuma izdošanas.

Valsts tiesību normas un judikatūra

Zakon za zadalzheniata i dogovorite (Likums par saistībām un līgumiem; turpmāk tekstā – “ZZD”), 68. panta a) punkts;

Grazhdanski protsesualen kodeks (Civilprocesa kodekss; turpmāk tekstā – “GPK”), 38. pants, 40.–48. pants, 53., 246., 282., 410., 411., 413.–416., 419. un 423. pants;

Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo (Starptautisko privāttiesību kodekss; turpmāk tekstā – “KMChP”), 4. pants un 48. pants;

Zakon za grazhdanskata registratsia (Likums par pilsoņu reģistrēšanu; turpmāk tekstā – “ZGR”), 3., 90., 93., 94. un 96. pants;

Varhoven kasatsionen sad (Augstākās kasācijas tiesas; turpmāk tekstā – “VKS”) *Obshto sabranie na grazhdanskata i targovskata kolegii* (Civillietu un komerclietu palātu kopsapulces; turpmāk tekstā – “OSGTK”) 2014. gada 18. jūnija interpretējošais lēmums Nr. 4/2013.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Pieteikuma iesniedzēja maksājuma rīkojuma procedūrā ir Bulgārijā reģistrētā sabiedrība “*Toplofikatsia Sofia*” EAD.
- 2 Parādnieks maksājuma rīkojuma procedūrā vēl nav iesaistīts; tas notiks tikai pēc tam, kad tiesa, ciktāl tai ir jurisdikcija, būs izdevusi maksājuma rīkojumu. Tomēr atbildētājs gaidāmajā tiesvedībā ir Bulgārijas valstspiederīgais V.Z.A.
- 3 Pieteikuma iesniedzēja 2023. gada 6. martā iesniedza iesniedzējtiesai pieteikumu izdot parādniekam adresētu maksājuma rīkojumu saistībā ar naudisku prasījumu, kas izrietot no tā, ka parādniekam pieder nekustamais īpašums (dzīvoklis, kas atrodas kopīpašumā esošā ēkā), kurā apkuri nodrošina centralizētās siltumapgādes tīkls, bet parādnieks neesot samaksājis par piegādāto siltumenerģiju. Pieteikuma iesniedzēja izvirza prasījumu 700,61 Bulgārijas levu (BGN) apmērā (kā arī nokavējuma procentus) par laikposmā no 2020. gada 15. septembra līdz 2023. gada 22. februārim piegādāto siltumenerģiju.
- 4 Tiesa pēc savas ierosmes ieguva informāciju no Iedzīvotāju reģistra par situāciju 2023. gada martā. Saskaņā ar šo informāciju parādniekam V.Z.A. ir 2000. gadā reģistrētā pastāvīgā adrese Sofijā (Bulgārijā) un kopš 2010. gada 6. marta Bulgārijas iestādēs reģistrēta faktiskā adrese citā Eiropas Savienības dalībvalstī. Bulgārijas tiesībās nav paredzēta iespēja norādīt konkrētu [personas] faktisko adresi ārvalstī; tiek norādīts tikai tas, kurā ārvalstī tā atrodas.

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 5 Iesniedzējtiesa nenorāda, vai pieteikuma iesniedzēja pamatlietā ir paudusi savu nostāju par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts***Par pirmo un otro prejudiciālo jautājumu***

- 6 Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu mērķis ir noskaidrot, kādas prasības Savienības tiesību aktos (it īpaši Regulas (ES) Nr. 1215/2012 4. panta 1. punktā un 5. panta 1. punktā ietvertajos noteikumos, saskaņā ar kuriem personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt vienīgi tās dalībvalsts tiesā, kur atrodas šīs personas domicils) ir izvirzītas valsts tiesām, ja vienpusējā tiesas procesā pirms galīgā nolēmuma pieņemšanas otrā puse nevar nedz paust iebildumus pret tās tiesas jurisdikciju, kurā ir celta prasība, nedz to atzīt ar tiešu formulējumu. Izskatāmajā lietā runa ir par maksājuma rīkojuma procedūru, kurā tiesa, kurā ir celta prasība, pieteikuma iesniedzēja (kreditora) argumentus pārbauda galvenokārt procesuālo aspektu ziņā un atbildētājam (parādniekam) pieprasa darīt zināmu, vai tas apstrīd izvirzīto prasījumu. Ja parādnieks prasījumu neapstrīd, tas nonāk situācijā, ka ar tiesas nolēmumu tam tiek piespriests veikt maksājumu.

- 7 Iesniedzējtiesa norāda, ka Tiesa 2021. gada 9. septembra spriedumā *Toplofikatsia Sofia* u.c. (C-208/20 un C-256/20, EU:C:2021:719) jau ir nospriedusi, ka tiesa, kas izdevusi maksājuma rīkojumu, nevar šo rīkojumu atzīt par spēkā neesošu, ja tā konstatē, ka parādnieka [pastāvīgā] dzīvesvieta nav bijusi deklarēta valstī, kurā atrodas šī tiesa. Šādā gadījumā būtu jāuzsāk sprieduma izpilde, un, ja sprieduma izpildes gaitā parādnieks uzzina par izdoto rīkojumu, parādniekam būtu iespējams prasījumu apstrīdēt, izmantojot valsts tiesībās paredzēto tiesiskās aizsardzības līdzekli, uz kuru ir norādīts *VKS OSGTK* interpretējošajā lēmumā Nr. 4/2013.
- 8 Saskaņā ar minēto *VKS OSGTK* interpretējošo lēmumu Nr. 4/2013 *GPK* 411. panta 2. punkta 4. apakšpunktā (pastāvīgā adrese Bulgārijā) un 5. apakšpunktā (parastā uzturēšanās vieta Bulgārijā) reglamentētie apstākļi gan ir priekšnosacījumi maksājuma rīkojuma izdošanai, tomēr to veids nav jāpārbauda, pirms tiek izsniegts jau izdots rīkojums. Ja izrādītos, ka rīkojums ir izdots attiecībā uz parādnieku, kam Bulgārijas Republikā vispār nav pastāvīgās adreses, tiesai, kas izdevusi šādu rīkojumu, pēc savas ierosmes tas ir jāatzīst par spēkā neesošu. Tomēr, ja parādniekam iekšzemē ir pastāvīgā adrese, bet nav parastās uzturēšanās vietas, tiesa, kas izdevusi šo rīkojumu, nevar to atzīt par spēkā neesošu. Proti, tiesa, kas izdevusi rīkojumu, tikai pārbauda, vai parādniekam ir pastāvīga adrese Bulgārijas Republikā, un, ja tas tā ir, attiecīgais rīkojums parādniekam var tikt pienācīgi izsniegts ar citas personas starpniecību vai piestiprinot paziņojumu [pie durvīm vai tml.], tā ka nav nepieciešams pārbaudīt, vai personai iekšzemē ir parastā uzturēšanās vieta.
- 9 Iesniedzējtiesas ieskatā risinājums, ko attiecībā uz parādnieka parastās uzturēšanās vietas konstatēšanu *VKS* ir izvēlējusies kā specifisku valsts tiesību aktos izvirzītu priekšnosacījumu maksājuma rīkojuma izdošanai, ir problemātisks, jo šāds risinājums ir ļoti ierobežojošs un ar to netiek ņemta vērā tā Regulas Nr. 1215/2012 5. panta 1. punktā minētā absolūtā priekšnosacījuma iedarbīga piemērošana, ka pret parādnieku, kura domicils atrodas Savienībā, izņemot īpašus gadījumus, prasību var celt vienīgi tās valsts tiesā, kurā parādniekam ir domicils.
- 10 Grūtības rada tas, ka maksājuma rīkojums attiecībā uz parādnieku, kura deklarētā adrese ir Bulgārijā, faktiski tiek izdots vienmēr un neatkarīgi no tā, vai parādnieks ir norādījis arī papildu adresi ārvalstī. Tas tādēļ, ka saskaņā ar valsts tiesību normām (*GPK* 411. panta 1. punkts kopsakarā ar *ZGR* 93. panta 1. un 2. punktu) parādnieka, attiecībā uz kuru Bulgārijas tiesa var izdot maksājuma rīkojumu, domicilu konstatē atkarībā no tā, vai ir iespējams konstatēt parādnieka pastāvīgo adresi, un saskaņā ar *ZGR* 93. panta 2. un 4. punktu ikviena Bulgārijas valstspiederīgā pastāvīgā adrese ir Bulgārijā Republikas teritorijā, un tā nevar tikt mainīta arī tad, ja šis pilsonis pārceļas uz citu dalībvalsti. Tādējādi tiek ievērojami apgrūtināta Bulgārijas valstspiederīgo ar *LESD* 21. pantu piešķirto tiesību brīvi pārvietoties un izvēlēties dzīvesvietu izmantošana, jo, izmantojot tiesības brīvi pārvietoties un brīvību veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, Bulgārijas valstspiederīgajam saglabājas saikne ar Bulgārijas teritoriju un pienākums norādīt kādu Bulgārijas teritorijā dzīvojošu personu, kas saņem viņai adresēto

korespondenci. Pretējā gadījumā viņa varētu “ciest” no maksājuma rīkojuma, kas izdots attiecībā uz viņu un pret ko aizstāvēties būtu iespējams tikai ar grūtībām.

- 11 Šāda situācija Bulgārijas valstspiederīgajam, kas izmantojis savas tiesības brīvi pārvietoties un veikt uzņēmējdarbību citā Savienības dalībvalstī, rada apstākļus, kuros iespējama “apgriezta” diskriminācija valstspiederības (pilsonības) dēļ, kas ir pretrunā LESD 18. pantam. Saskaņā ar *GPK* 53. pantu citu Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, kas Bulgārijā dzīvo pastāvīgi, dokumenti tiek nosūtīti uz imigrācijas iestādēm paziņoto adresi, un šī adrese (saskaņā ar *ZGR* 3. panta 2. punkta 2. apakšpunktu kopsakarā ar 93. un 94. pantu) ir pastāvīgā un faktiskā adrese. Kad Bulgārijā beidzas šo citu dalībvalstu valstspiederīgo uzturēšanās, ieraksts [Iedzīvotāju reģistrā] par viņiem tiek anulēts, un līdz ar to arī attiecībā uz maksājuma rīkojumu izdošanu Bulgārijas tiesu jurisdikcija vairs nav piemērojama. Turpretī Bulgārijas pilsoņi nevar anulēt savu pastāvīgo adresi, un šiem pilsoņiem turpmāk ir jānorāda kāda Bulgārijā dzīvojoša persona, kas piekrīt saņemt viņiem adresētos paziņojumus. Tātad attieksme pret Bulgārijas pilsoņiem atšķiras no attieksmes pret ārvalstu valstspiederīgajiem, turklāt likumā kā attaisnojums šādai atšķirīgai attieksmei ir minēta tikai iestāžu administratīvo procedūru vienkāršošana.
- 12 Ņemot vērā *ZGR* 94. panta 3. punktu (“Ārvalstīs dzīvojošu Bulgārijas valstspiederīgo faktisko adresi Iedzīvotāju reģistrā ieraksta, norādot vienīgi tās valsts nosaukumu, kurā šie pilsoņi dzīvo.”), turklāt Bulgārijas valstspiederīgajiem nav iespējams paziņot Bulgārijas valstij savas ārpus šīs valsts teritorijas esošās dzīvesvietas precīzu adresi, kā arī to, kur šis pilsonis var saņemt viņam adresētos pasta sūtījumus. Vēl jo vairāk, viņam nav arī iespējas oficiāli norādīt tālruņa numuru vai elektroniskās saziņas līdzekļus. Praktiski Bulgārijas valsts aizliedz saviem valstspiederīgajiem norādīt saziņas iespēju, kā viņi ir sasniedzami, atrodoties ārpus Bulgārijas teritorijas.
- 13 Tādas maksājuma rīkojuma procedūras iznākumam, kuras uzsākšanu parādnieks nevar paredzēt, izšķirīga nozīme ir tam, ka rīkojums parādniekam faktiski tiek izsniegts tādā veidā, lai parādniekam būtu iespējams prasījumu apstrīdēt. Šādi parādnieks varētu īstenot savas tiesības tiesvedībā, taču, šauri piemērojot noteikumus par adreses reģistrēšanu ārvalstīs un ņemot vērā *VKS OSGTK* interpretējošo lēmumu Nr. 4/2013, šīs tiesības tiek būtiski ierobežotas, jo saskaņā ar šo interpretējošo lēmumu nav pieļaujams, ka valsts tiesa, kas izdod maksājuma rīkojumu, atsakās izdot maksājuma rīkojumu, ja parādnieks ir Bulgārijas valstspiederīgais, kas ir norādījis faktisko adresi ārvalstīs.
- 14 Tāpēc, pirmkārt, ir jāatbild uz jautājumu, vai ar Regulas Nr. 1215/2012 5. panta 1. punktu ir saderīgi, ka valsts tiesu starptautiskajā jurisdikcijā attiecībā uz maksājuma rīkojumu izdošanu vadās pēc domicila jēdziena, kam ir saikne ar pastāvīgo adresi, kas nevar būt norādīta ārvalstīs. Otrkārt, ir jāpārbauda, vai ar šo tiesību normu ir saderīgi, ka tiesa, kas izdod maksājuma rīkojumu, nosakot domicilu, nedrīkst atsaukties uz informāciju par parādnieka faktisko deklarēto adresi, kā tas ir norādīts *VKS OSGTK* interpretējošajā lēmumā Nr. 4/2013.

Par trešo prejudiciālo jautājumu

- 15 Ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1215/2012 5. panta 1. punkta noteikumi (personas var iesūdzēt tikai tās valsts tiesā, kurā ir to domicils) dalībvalstīm gan ir saistoši, taču ne bez izņēmuma, jo regulā ir paredzēta izņēmuma jurisdikcija virknē gadījumu, kuros risina īpašās tiesiskās attiecībās radušos noteikta veida strīdus. Šajā lietā aplūkotajā gadījumā pastāv līgumus par siltumenerģijas piegādi Sofijas pilsētā esošam nekustamam īpašumam, tā ka saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta pirmās daļas [1. punkta] b) apakšpunkta otro ievilkumu (alternatīvi saskaņā ar a) apakšpunktu) Bulgārijas tiesu jurisdikcija ir pierādīta, pamatojoties uz saistības izpildes vietu. Tomēr, ņemot vērā šo faktu, tas nenozīmē, ka jautājums, vai domicils ir Bulgārijā, ir mazsvarīgs iesniedzējtiesā ierosinātās lietas izspriešanā.
- 16 Tas tā ir tāpēc, ka saskaņā ar valsts tiesību normām maksājuma rīkojuma izdošana ir nevis vispārēja procedūra civiltiesisku strīdu atrisināšanā, bet gan dažiem kreditoriem sava veida vienkāršojums, kas var tikt izmantots vienīgi, ja pastāv virkne īpašu nosacījumu. Saskaņā ar Bulgārijas tiesību aktiem viens no šādiem nosacījumiem ir prasība, ka parādnieka parastajai uzturēšanās vietai ir jāatrodas Bulgārijā. Šis nosacījums izriet nevis no Savienības tiesību normām, bet gan no valsts tiesību normām; ciktāl to īsteno valsts, uz to attiecas LESD 18. pantā paredzētais diskriminācijas aizliegums.
- 17 Šādos apstākļos atbilde uz otro jautājumu ir jāsniedz tikai par to, vai ir pieļaujams VKS OSGTK interpretējošajā lēmumā Nr. 4/2013 paredzētais aizliegums valsts tiesām faktisko adresi vērtēt kā netiešu pierādījumu tam, ka parādnieka parastā uzturēšanās vieta neatrodas Bulgārijā, ņemot vērā, ka šis aizliegums rada “apgrieztu” diskrimināciju (LESD 18. pants). Šajā gadījumā Bulgārijas valstspiederīgajiem, kas izceļo no Bulgārijas, tiek radīta nelabvēlīga situācija, jo saskaņā ar judikatūru šiem pilsoņiem iekšzemē ir jābūt kādam korespondentam, lai varētu apstrīdēt pret viņiem vērstā maksājuma rīkojuma izdošanas pamatotību, jo tiesai pēc savas ierosmes nav bijis iespējams noskaidrot, ka šie pilsoņi ir informējuši par sava domicila pārcelšanu uz citu dalībvalsti. Turpretī personām, kas ir ārvalstu valstspiederīgajiem, kuru parastā uzturēšanās vieta ir Bulgārijā un kas izceļo šis valsts, nav šāda pienākuma, un, šīm personām izceļojot, Bulgārijas tiesu jurisdikcija attiecībā uz maksājuma rīkojumu izdošanu vairs nav piemērojama.

Par ceturto prejudiciālo jautājumu

- 18 Ja ievēro VKS OSGTK interpretējošā lēmumā Nr. 4/2013 noteikto (ka faktiskās deklarētās adreses paziņošana citā dalībvalstī, ja parādnieks ir Bulgārijas valstspiederīgais, nav pietiekams netiešs pierādījums par to, ka parādnieka parastā uzturēšanās vieta maksājuma rīkojuma izdošanas procesuālo noteikumu izpratnē atrodas kādā citā dalībvalstī), iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai, ievērojot Savienības tiesību normās tai paredzētos pienākumus, tā pēc savas ierosmes var pārbaudīt šo procesuālo nosacījumu, kaut gan VKS to liedz.

- 19 Tiesa it īpaši 2012. gada spriedumā *Alder* (C-325/11, EU:C:2012:824) ir nospriedusi, ka nav jāpiemēro tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru lietas dalībniekam, kura [dzīvesvieta jeb pastāvīgās] uzturēšanās vieta ir citā dalībvalstī, nevis valstī, kuras tiesā ir celta prasība, ir pienākums šajā pēdējā minētajā valstī norādīt dokumentu izsniegšanai pilnvarotu pārstāvi. Izskatāmajā lietā aplūkojamajā gadījumā ir jāpaplašina šādas normas piemērošanas joma, jo saskaņā ar Bulgārijas tiesību aktiem attiecībā uz parādnieku izdots maksājuma rīkojums tiek izsniegts parādnieka deklarētajā adresē iekšzemē.
- 20 Tāpēc, lai nodrošinātu, ka efektīvi tiek piemērota spriedumā *Adler* izvirzītā prasība tiesas dokumentus izsniegt ne tikai valstī, kurā notiek tiesvedība, iesniedzējtiesa uzskata, ka Regulas 2020/1784 22. pantā ietvertais noteikums (ciktāl arī izskatāmajā lietā ir nepieciešama rīkojuma izsniegšana), iespējams, paredz, ka gadījumos, kuros fakti liecina par parādnieka, kas ir Bulgārijas valstspiederīgais, faktisko adresi ārvalstīs, iesniedzējtiesa ievāc papildu informāciju par šā valstspiederīgā parasto uzturēšanās vietu.
- 21 Līdz ar to Regulas Nr. 1215/2012 4. panta 1. punkta, saskaņā ar kuru parādnieku, kura domicils ir kādā dalībvalstī, principā var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā, efektīvas piemērošanas nosacījums ir tas, ka parādnieka domicilu noskaidro tā valsts tiesa, kuras kompetencē ir izdot maksājuma rīkojumus principā attiecībā uz personām, kuru pastāvīgā uzturēšanās vieta ir tās valsts teritorijā, kurā atrodas šī tiesa. Tā kā valsts tiesību aktos nav regulēts, kā iespējams noskaidrot parādnieka dzīvesvietas adresi ārpus Bulgārijas, iesniedzējtiesas ieskatā ir jāatsaucas uz Regulas 2020/1784 7. pantā paredzēto iespēju noskaidrot parādnieka dzīvesvietas adresi ārvalstīs.